

רע"פ 8317/21 - מאיר יעקוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 8317/21

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

מאיר יעקוב

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו ב-עפמ"ק 39174-09-21 מיום 19.10.2021 שניתן על ידי השופט העמית צ'קאפח

המבקש:

בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט העמית צ'קאפח) בעפמ"ק 39174-09-21 מיום 19.10.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בבני ברק (השופטת א' אמסלם-גלבוע) בת"פ 9809-11-19 מיום 15.7.2021.

2. ביום 17.5.2017 ניתן דו"ח חנייה על סך 250 ש"ח לרכב השייך לחברת "אלדן", בשל החנייתו במקום בתחום העיר בני ברק בניגוד להוראת סעיף 5(א) לחוק עזר בני-ברק (העמדת רכב וחנייתו), התשמ"א-1980. לאחר שחברת "אלדן" ביקשה להסב את הדו"ח על שמו של המבקש, אשר החזיק ברכב במועד ביצוע העבירה, הגיש המבקש בחודש יוני 2019 בקשה להישפט חלף תשלום הקנס.

3. לאחר שמועד הדיון בעניינו של המבקש נדחה מספר פעמים בשל בקשות חוזרות ונשנות מטעמו, התקיים ביום 15.7.2021 דיון בעניינו בבית המשפט לעניינים מקומיים בבני ברק, ובסיומו ציין המבקש כי "התובע הסכים באדיבותו לאפשר לי לשלם את סכום הקנס המקורי ואבקש לעשות זאת, אני מודה בעבירה המיוחסת לי". משכך, בית המשפט הרשיע את המבקש בעבירה המיוחסת לו והטיל עליו קנס בסך 250 ש"ח.
4. המבקש סירב להשלים עם פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים והוא הגיש עליו ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו.
- דיון בערעורו של המבקש התקיים בבית המשפט המחוזי ביום 19.10.2021 ובסיומו אמר המבקש כי: "לאחר ששמעתי את דברי בית המשפט אני זונח את טענותי ומבקש לפצל את הקנס ל-10 תשלומים עקב מצבי הכלכלי הקשה". על כן, דחה בית המשפט את ערעור המבקש בכפוף לחלוקת הקנס לתשלומים כבקשתו.
5. על פסק דין זה הגיש המבקש את הבקשה שלפניי, בה חזר על טענותיו שנטענו בפני בית המשפט המחוזי. לשיטתו, יש לבטל את פסק דינו של בית המשפט המחוזי מאחר שחלה התיישנות על דו"ח החנייה, וכן בשל העובדה שעומדת לרשותו "הגנת הצורך" בהתאם לסעיף 34א לחוקהעונשין, התשל"ז-1977.
6. דין הבקשה להידחות.
7. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות ציבורית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או כאשר קיים חשש ממשי לעיוות דין או אי צדק קיצוני (רע"פ 1186/21 אלעטאונה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (7.3.2021)).
8. הבקשה שלפניי רחוקה עד מאוד מלהימנות בגדרי אמות מידה אלה. טענותיו של המבקש, אינן מעלות כל סוגיה עקרונית. ממילא, אף לא מצאתי כי נפל בעניינו עיוות דין. די בכך כדי לדחות את הבקשה.
9. אף לגופו של עניין לא ראיתיטעם לדון בטענות המבקש בדבר התיישנות העבירה וכי עומדת לרשותו "הגנת הצורך". כעולה מפרוטוקול הדיון, טענות אלו הועלו על ידי המבקש במסגרת הדיון בבית המשפט לעניינים מקומיים, אך בתום הדיון ומשמע את עמדת המשיבה ביחס לטענותיו הודה בפני בית המשפט בעבירה המיוחסת לו.
- אף מפסק דינו של בית המשפט המחוזי עולה כי המבקש חזר על טענתו בדבר התיישנות העבירה במסגרת ערעורו, ואולם לאחר ששמע את דברי בית המשפט באשר להיגיון העומד ביסוד דיניה התיישנות בעבירות חנייה, הוא קיבל את המלצת בית המשפט וחזרבו מערעורו. בנסיבות אלה ברי כי אין מקום להתערבות ערכאת הערעור, קל וחומר "בגלגול שלישי" (ראו והשוו, רע"פ 9059/18 והבי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (27.12.2018)).
10. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ז בטבת התשפ"ב (21.12.2021).

ש ו פ ט
